

лата отъ безбройнитѣ си рѣко-плескания и повтаряннето на думитѣ: брава!

На всѣко едно прѣдставление залата се препълнеше отъ публика. Но при всичко това и мъртва тишина владѣеше въ врѣме на всѣко дѣйствиe. Съ една дума публиката се задоволи крайно. И тъй представите си сега като какви се биле горне-орѣховскитѣ театрални прѣдставления и да ли требваше врѣменно да се поблагодари на г-да актеоритѣ, поне съ нѣколко лѣскави думици, а то съвсемъ на противъ. Сеирджии на готово много.

Единъ Зрителъ.

Пишѣтъ ни изъ Ловечъ:

Тия дни Ловчанскій околийскій началникъ ходи да описва оржжието, което са намира по населението въ околията. Отъ върно мѣсто са научавамъ, че и на градскій кметъ било предписано да направи същото въ гр. Ловечъ. Никой не знае защо ся описва оржжието. На 15-й того представи ся драмата „Добъръ Хайдутинъ“, за въ полза на Ловчанското дружество „Учение“. Въ това участваха всичкитѣ учители и учителки и нѣкои отъ гражданитѣ, ролитѣ си играха много сполучливо. Тя ще ся представи и сега въ събота вечеръ.

РАЗНИ

Тия дни мина прѣзъ градъ ни турскій посланикъ въ Виена Етемъ паша, който е повиканъ телеграфически отъ Султана, немедленно да се отпрати за Цари-градъ. При пребиванието му въ Руссе, нѣкой отъ гражданитѣ са срѣщали съ него и на дълго разговорилъ върху сичко. Той съвѣтвалъ, строго да се пазимъ отъ чуждитѣ компании, отъ които призналъ, че е пропаднала турската държава. Престарелия паша, съ любопитство разпитвалъ за нашето положение, особено кой ималъ по-голямъ влияние при Н. Височество княза: консерваторитѣ ли или руситѣ? — На въпроса: защо се вика въ Цариградъ, отговорилъ че не знае.

Научаваме са че ново-появившитѣ са томболи, които се разигравахъ изъ кахвенетата, за пуйки, куркои и печени прасета се забранили отъ властѣта. Какъвъ ли кахъръ е овладялъ ония, които се бѣхъ предали на тѣзи славна игра!

Нѣкои прокурори биле на мнѣние да си даджѣ оставкитѣ, ако се замѣняли настояцитѣ Сждебни Вр. Правила съ други. Добъръ имъ пжтъ, ще имъ кажѣтъ консерваторитѣ, а и либералитѣ нѣма заплачѣтъ за тѣхъ.

Въ Свищовъ консерваторитѣ насмалко щѣли да произведѣтъ ново „протестантѣ мохарабеси“! Като се извѣстали че новоотвореното протестанско училище въ градъ имъ, не са закрило, скочили и протестирали. Тая имъ постыжка до една степенъ е за похвала и неприлична оная за пуйка кавгасж. На веждѣ ако се настояваше да се закрижѣтъ протестанскитѣ учебни завѣдения, които сж излишни за старната, можахъ да си отидѣтъ, отъ гдѣто сж дошли и глупавитѣ проповѣдници, които раздиратъ народа ни.

Нѣколкомина граждани умоляватъ Град-

ското Общинско Управление въ Руссе, да обърне вниманието комуто се слѣдва върху фенеритѣ по улицитѣ, да се пуцатъ да светѣтъ, както се слѣдва, а не като едно кандило. Въ нѣкои улици фенеритѣ светѣтъ равно съ свѣтлината на една свѣтулка! Въ такъвъ случай по-добрѣ е никакъ да се непажѣтъ, за да нѣма и за тѣхъ предвиденъ масрафъ въ градскія бюджетъ.

Научаваме са че тия дни, мѣжду членовѣтъ на Руссенското Градско Общинско Управление се появило нѣкакво си неспоразумѣние и спречкванието било доста сериозно. И. Д. кмета некаль ужъ да уволни единъ градскі ревизоръ, а членовѣтъ не биле съгласни, работата се отнесла чакъ до кмета Пв. Симеонова въ София, който промѣнилъ намѣстника си и не позволилъ да се уволнява никой, въ неговото отсъствие.

Благодѣтелното дружество „Съединение“ въ Руссе на 25-й того въ Недѣля вечеръ, ще представи драмата „Райна Княгиня“ и комедията „Изгубенъ Часовникъ“. Представлението ще стане въ салонѣтъ на Ивана Газурковъ и ще почне часѣтъ по 8. — Цѣнитѣ сж доста умѣрни: 4, 3, 2 и 1 левъ.

Въ Видинъ театралното дружество „Вида“ дало за въ полза на бѣднитѣ ученици прѣставление драмата „Иванку“, публика имало много и останала твърде благодарна.

Неспоразумѣнието мѣжду Черна-гора и Турция още се продължавало. Нѣкои вѣстници съобщилъ, че станали и облъсквания на границата.

Руския министръ на Външнитѣ дѣла г. Гирсѣ на 12 того престигналъ въ Виена, посрѣщнатъ отъ сичкитѣ агенти. На 13 того г. Гирсѣ билъ приетъ на частна ауденция отъ царя, която траяла половинъ часъ.

Оставката на Г. Т. Икономова отъ членъ на Държавний Съвѣтъ са приела по собственното му желание.

Изъ Беброво получихме една дописка, въ която се описватъ непристойнитѣ дѣла на одного отъ мѣстнитѣ священници. Врѣме е щото напѣтитѣ священници, да обърнатъ по-сериозно внимание на повѣдението си и да не даватъ причина да се пише за тѣхъ по вѣстницитѣ, което нѣма да имъ служи на честѣта.

Научаваме са че сестрата на покойния Български войвода Стефанъ Караджа, била отдавно врѣме въ градъ ни, повикана ужъ да и са опредѣли пенсия, а била оставена безъ всѣка помощъ, лишена отъ насущния хлѣбъ и въ чужда кѣща! Това е доста жалостно, да се остави тая немоцна жена безъ всѣко подкрепление, да си оплаква живота въ странство, никому не мила и недрага! Ако Правителството неможе или неиска да помогне на тая злочеста и бедна жена, която е дошла въ отечеството ни за подкрепление, нѣма ли въ насъ хора патриоти, нѣма ли Благодѣтелни дружества, които да спомогнатъ на тая бѣдна жена, да не мре отъ гладъ? Защо сж въ градъ ни двѣтъ Благодѣтелни дружества, защо събиратъ волни помощи и др. кому трѣбва да спомогнатъ, ако не

на сестрата на най-отличния народенъ герой, който стана жертва за свободата, отъ която се наслаждаваме? Надѣваме са че реченитѣ дружества, ще побързатъ да си испълняжѣтъ длъжността, като принесжѣтъ на въпросната майка една помощъ.

Берекетъ версинъ! получихме обратно 55 стот. отъ Руссенската Телегр. Пощенска Станция, за недоставенната ни въ Варна телеграма, съ престъпното, бунтовническо и вредително съдържание: „кои са избрахъ“!?!?.. Нашитѣ телеграфни станции и безъ приходъ ще съществуважѣтъ!

Единъ либералъ въ Силистра, сънувалъ въскресението на нашата конституция! Не стига дето са въздиша за нежъ, но почна и да се сънува! — Дано се збѣдне съня на Силистренскія либералъ.

Русскія посланикъ въ Букурещъ Князь Уросовъ, заминалъ за Виена да поздравя министра Гирса.

Споредъ сръбскитѣ вѣстници, сичкитѣ велики сили са отказали отъ капитулациитѣ въ Сърбия и за напредъ чуждитѣ подданници подлежатъ напълно подъ мѣстната сръбска властъ и сѣдове. Съ това Сърбия става напълно суверена държава.

Най-главния хайдукъ Петръ Деспичъ, който върлуваше дълго врѣме въ Сърбия, като обираше и убиваше на когото нападне, тия дни билъ убитъ отъ единъ селянинъ.

Една телеграма изъ Рига извѣстива, че на 11 того прѣзъ ноцѣта изгорѣло Митавското позорище. Причината на пожара била още неизвѣстна. Зданието било осигорено при Московското осигорително дружество.

Споредъ „Българ. гласъ“ (брой 2 отъ 12 Ян. т. г.) Настоящото Народно Събрание въ София, било най-сериозно въ България! Представителитѣ отбирали отъ сичко на свѣта т. е. всезнаючи! имали лозя, чифлици, търгували, ходили въ Авропата, видѣли (прѣзъ рѣпето? р.) Банки, отбирали отъ мѣханпзамъ, отъ смѣтка, земали, давали, хасжѣлъ келямъ ербапъ хора! Блазѣ ни на душата, че имаме такива велики хора за представители! България за кратко врѣме ако невъскрѣне, то ще бѣде голѣмо чудо! Слава на „Българ. гласъ“, за новото му откритие, навѣрно са е посмѣялъ, к ѣто го е прочелъ.

Приказватъ, че мѣжду новобранцитѣ имало много болни, по причина на пжтуванието имъ отъ едно мѣсто до друго за опредѣленитѣ си дружини; отъ друга старна и зимата, която бѣше доста силна, вижда са да е повредила здравнето имъ.

Руссенскія военещъ клубъ, приготвявалъ да даде единъ особенъ концертъ за когото обученията слѣдвали отъ нѣколко седмици. Ако бѣхъ дали нѣкое прѣдставление, по-полезно щѣше да бѣде, отъ колкото концертъ съ клавиръ на ноги.

Окржжнитѣ доктори въ насъ се оплакватъ, че имали много работа, като неможатъ да се задържатъ два дни на

едно мѣсто. И дѣйствително тѣ сѣ въ правото си, защото въ единъ цѣль о-кржтъ, могатъ да ставатъ сѣкии денъ разни произшествия, които да изискватъ лично присѣствие на Д-ра, въ такъвъ случай за Д-ра нѣма да има спокоенъ часъ, той трѣбва да пътува отъ едно мѣсто на друго постоянно, което е свързано съ голѣми мъчнотии. Това неспосно положение на окржнитѣ доктори въ насъ, трѣбва да се земе въ сериозно внимание отъ Главното Медицинско управление и да имъ са умесни работата, като са назначатъ особенни околийски доктори.

„Български гласъ“ съобщава, че за издаването на новия органъ „Балканъ“ въ София, ставали особенни събирания. Въ едно Събирание, бити имущия главенъ редакторъ на този органъ Г. Молчановъ казалъ, че за издаването на вѣстника, едно тайно лице, щѣло да издивява! Въ такъвъ случай „Балканъ“ не може да бѣде чистъ народенъ органъ, нито може да се очаква отъ него нѣкоя облага; когато той ще са поддържа отъ частно лице, то това лице, непременно ще има и нѣкоя цѣль, която за да постигне, наумилъ да поддържа и единъ явенъ органъ. Не „Балканъ“, нито спикитѣ планини нѣма развѣселятъ народа и поправятъ дневното положение, освѣнъ поробената „Конституция“; тя е Балканъ, тя е балсамата на народнитѣ болки. Народа не ще Балканъ, нито вѣстници, нито книги, нито училища, той си иска конституцията. Дайте му ж и ще видите радостъ, ще видите задоволствие и успѣхъ.

Тия дни престижалъ въ Руссе изъ Варна единъ новъ проповѣдникъ конституционалистъ, който свикалъ нѣколко лица и имъ предложилъ своитѣ високи проекти, съ които убѣждавалъ слушателитѣ, че това било най-сполучливото срѣдство за въдворение на отхвърлената въ насъ конституция. Той предлагалъ, да се иска повикването изъ Русия на Г. Г. Дрипова, Иванова и др. лица, на които да се повержтъ министерски постове, като се задържатъ Г. Г. Соболевъ и Кауларевъ. Чрѣзъ това той мисли, че щѣли да се поправятъ работитѣ въ насъ. Присѣтствующитѣ му възразили, че сичко може да стане, нѣ предварително трѣбва да се земе мнѣнието на народния водителъ Г-на Цанкова, на когото безъ съгласието нищо не може да се произведе. Проповѣдника на това не билъ твърдѣ съгласенъ, той мислялъ че безъ Цанкова по-добрѣ щѣло да бѣде. Въ кратцѣ тоя Г-нъ вижда са да е сънувалъ нѣщо и иска да го ожитвори. Ние му желяемъ добри сполуки въ новия акжалъ. И неговата прилича на: „праздна мара, тжпапъ била“.

Въ притурката на брой 2 „Български гласъ“ има помѣстена една статия подъ заглавие: „за специалитетъ по сѣдебното сѣдлоство“ написана отъ едно перо и доста безпристрасно. Въ сжщата статия прочитае и слѣдующето:

II). Слѣдъ туй ний питае да ни кажатъ, че ако специалитетѣ прокурори си даджтъ оставитѣ слѣдъ прилаганието на новия законъ за сѣдоустройството, Българското Правосѣдие ще претърпи ли нѣкакъвъ ущърбъ? Ний сми увѣрени, че то нѣма да претърпи ни-какъвъ.

Въ времето на своето пребивание въ България тѣ не сж направили туй,

Редакторъ издатель Т.Х. Станчевъ

което правителството е очаквало отъ тѣхъ като отъ специалисти и ако е думата да се препознае за дълго време още, че Българитѣ не сж способни да заематъ прокурорски длѣжности, то е желателно да се призоватъ челоуѣци, които чрезъ своитѣ познания, чрезъ своята си опитностъ, чрезъ своята си дѣятелностъ да ни внушаватъ почетъ и уважение и да подготвятъ отъ насъ за напредъ способни сили за Правосѣдието.

Ний обаче не мислимъ, че прокурорската роль съдържа таквази премждростъ, която е недостатъчна за българина — прогресистъ — който се е пожертвувалъ всякога на сѣдебна кариера, която кариера, е всичкото негово бѣдѣще.

Ний имамъ достатъчно примѣри чрезъ лица, които сж били помощници на прокурора, които съ частния си трудъ, съ практика, сж достигнали да си обяснятъ прокурорската роль поне на толкозъ на колкото я разбиратъ прокуроритѣ специалисти, но като сж глѣдали, че ги лишаватъ отъ справедливото право за напредъкъ и имъ турятъ неприходима черта за достиганието на прокурорската длѣжностъ, тѣ не сж виждали другъ изходъ, освѣнъ да промѣнятъ образа на занятieto си, тѣй като чрезъ своето си оставяние на длѣжностъ помощ. прокурора, не имъ остава друго нищо, освѣнъ да носятъ тѣ сами всичкото бремене на институцията, прокурорски надзоръ, и да ощущаватъ неприятното чувство, че тѣ търпятъ туй бремене, само по причина че сж ги превзгласили за неспособни, да стоятъ ввоглаве на институцията и да направятъ за нея туй, което тѣ могатъ тѣй както въпроса за напредъка на тѣхното отечество стои много по-близко при сѣрдцето имъ отъ колкото при сѣрдцето на другото.

Намираме не безинтересна за нашитѣ читатели слѣдующата окржна заповѣдъ, която е пратилъ тѣзи дни ромжнски министръ на вътрѣшнитѣ дѣла г-нъ Низу до всичкитѣ окржни управители въ Ромжния относително изборитѣ за общинскитѣ сѣвѣти, които станаха на 20 т.

Господине Управителю!

Слѣдъ нѣколко дни изборитѣ за общинскитѣ сѣвѣти ще станжтъ по всичката държава. Законната и естествена борба между разните аспиранти на тѣзи почетни служби вече захванж, и правителството вижда съ вътрѣшно удоволствие, че гражданитѣ шаватъ, сѣвѣтватъ се помежду си и не стоятъ хладнокрѣвни при избиранieto на онѣзи, които се отнасятъ до тѣхъ най-близко, и отъ разумността или лекостята на които ще зависи напредъка и процѣвтяванieto или напуцанието и сѣсиванието на милата имъ община. Дано сполучжтъ напълно всички въ добритѣ си патриотични намѣрения.

Това, което трѣбва да бѣде, господине управителю, и сега предмѣтъ на грижитѣ ви при живата и съживителна нравствена и конституционална агитация е: да гледате и да внимавате, щото никадѣ, никакъ и по никаква форма държавнитѣ службани, каквито и да са тѣ, онѣзи, които по закона сж облѣчени и съ най-малката публична власть, били тѣ службани административни, финанцизани дори отъ народното отпѣчение да не би да бѣркатъ по изборитѣ на държавнитѣ (гражданитѣ и селенитѣ) за никоя отъ идеитѣ, за никое отъ началата, които сж си написали тѣ на поборническото знаме. Тѣ ще могатъ да си упражнятъ правата, да гласуватъ по сѣвѣстята си, само съобразно съ закона.

Правото да гласува, да произнесе господарски си и безапелляционенъ вердиктъ принадлежжи на избирателя и само на него всеко налѣгание, всеко внушавание дори отъ администрацията е не само пагубно за това неограничено право, но може и да затрие свободното му и истинното оцѣняване и тогазъ . . . и тогазъ вмѣсто добро, ще имаме зло.

Бѣдѣте прочее господине управителю, напълно проникнати отъ тая вѣра на правителството, и распоредѣте се съ всичката си ревностъ и съ всичкото си благоразумие, щото свободата на изборитѣ да бѣде преди всичко едно истинно дѣйствително нѣщо, една истинна борба и една побѣда дадена и спечелена за всички еднакво на полето на свободата, реда и законността.

Желая и желяемъ всички, щото нито едно оплакване, нито едно законно и оправдано протестуване да не се вдигне въ никой жгълъ на държавата противъ нашето управление, и за това направѣте за да се отнасятъ и да се владатъ всички тѣй, щото подиръ великий и тържественный денъ 20—21 Януарий да бѣде, да се чува еднодушенъ гласъ по всичката държава: законъ свободенъ, правителство свободно, избори свободни.

Примѣте, господине управителю, моитѣ почитания.

Министръ (подп.) Г. Кизу.

Н. В. Ще дадете незабавно най-голѣма гласностъ на това окржно чрезъ обнародванието му въ мѣстнии печатъ.

(Telegrafull № 3208)

НОВА КНИЖКА

РАЗСКАЗИ

за

ЗЕМНИЙ ЖИВОТЪ

отъ

Александръ Ивановъ

Привелъ и издалъ

Кр. Нв. Мирски

Отъ 4 печатни коли

Цѣна 50 стот.

Настоящата книжка по съдържанieto си, заслужва да си ж купи сѣкии, особено Г-да учителитѣ, на които може да послужи и въ званието.

ИЗВЕСТИЕ

Двете книжки — Отечествоведение и Естествоведение за трето отдѣление на първоначалните училища — са нампратъ за продажъ, при книжарницата на Хр. Данова, въ Ломъ-Паланка; който желяе отъ техъ, нека са обжрни направо до реченината книжарница.

К—вж.

Скоро печатницата на в. „Славянинъ“ въ Русчукъ, се нуждае отъ двама словослагатели, които да знажгъ свободно да нарежджтъ; желяющитѣ да занемжтъ тия мѣста нека се отнесжтъ за споразумѣние до реченината печатница.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.